

Τρία χρόνια μετά τον κορωνοϊό covid 19...

Πριν τρία χρόνια ο κορωνοϊός είχε επικρατήσει παγκόσμια αλλά και στην χώρα μας. Η επιστημονική γνώση διαχείρισης του ιού την περίοδο εκείνη ήταν ελάχιστη και τα Υγειονομικά συστήματα των χωρών δοκιμάζονταν από την πανδημική εισβολή του ιού. Στην χώρα μας τα κρούσματα μέρα με τη μέρα αυξάνονταν και το Υγειονομικό προσωπικό καλούνταν να διαχειριστεί με ελάχιστη επιστημονική γνώση και μέσα, Άνθρώπους ασθενείς από έναν τόσο μεταδοτικό, επικίνδυνο ιό. Πολλοί συνάνθρωποι μας την περίοδο εκείνοι έχασαν την μάχη με τη ζωή σε έναν θάλαμο νοσοκομείου απομονωμένοι από τους οικείους τους. Πρωτόγνωρες καταστάσεις για όλους μας. Τα θύματα του ιού, τους συγγενείς, τους εργαζόμενους στην Υγεία. Αρκετοί εργαζόμενοι στον Υγειονομικό τομέα κατά την άσκηση του καθήκοντος νόσησαν και χρειάστηκαν και οι ίδιοι νοσηλεία. Τριάντα περίπου Υγειονομικοί στην Ελλάδα νικήθηκαν από τον κορωνοϊό. Ήταν αυτοί οι άνθρωποι που μόλις πριν νοσήσουν πάλευαν να σώσουν συνανθρώπους τους. Τι και αν πάλεψε με σθένος ο Πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ κ. Γιαννακός να χαρακτηριστούν οι θάνατοι τους εργατικό ατύχημα; Τι και αν κατατέθηκαν προτάσεις στη Βουλή από πολλούς Βουλευτές διαφόρων κομμάτων να χαρακτηριστούν ως θάνατοι κατά την εκτέλεση Υπηρεσίας και ένεκα αυτής,; τι και αν ο τότε Υφυπουργός Υγείας κος Κοντοζαμάνης σε απάντηση επερώτησης στη Βουλή ανέφερε τις διατάξεις που μπορούν να κάνουν χρήση οι οικογένειες; Εφαρμογή του νόμου δεν έγινε, τουλάχιστον στο Νοσοκομείο Φλώρινας διότι όπως αναφέρουν στο πόρισμα της ειδικής Ε.Δ.Ε (καταγραφής γεγονότων σε μια περίοδο αυστηρού lockdown ,σε μια περίοδο που τα κρούσματα αυξάνονταν με γεωμετρική πρόοδο , σε μια περίοδο που ο άνθρωπος μας δούλευε εφτά συνεχόμενες βάρδιες, σε μια περίοδο που δεν υπήρχαν εμβόλια που δεν νόσησε κανείς από την οικογένεια κ. λ.π καταλήγουν συμπερασματικά ότι δεν μπόρεσαν να ταυτοποιήσουν αν νόσησε εντός ή εκτός του Νοσοκομείου. Δηλαδή το προφανές καταγράφηκε ως αμφισβήτηση. Ένα είναι το αποτέλεσμα. Χάθηκαν άνθρωποι , λόγο του ίδιου του ιού , λόγο ελλείψεων και παραλείψεων στο σύστημα Υγείας. (Να θυμίσω την διακοπή ρεύματος στο Νοσοκομείο Γεώργιος Γεννηματάς στη Θεσσαλονίκη και το τραγικό γεγονός ότι δεν δούλεψε η γεννήτρια. Την ημέρα εκείνη νοσηλεύονταν 17 άνθρωποι στη ΜΕΘ. Ο δικός μας άνθρωπος που ήταν εκείνη την μέρα, εκείνη των ώρα στη ΜΕΘ δεν βρίσκεται στη ζωή. Τι απέγιναν οι υπόλοιποι? Για την Πολιτεία μπορεί να είναι στατιστικά νούμερα. Για εμάς όμως είναι οι ΑΝΘΡΩΠΟΙ μας.

Ας ανάψουμε λοιπόν ένα κερί για τους χιλιάδες συμπολίτες μας που έχασαν τη ζωή τους στη πανδημία. Ας ανάψουμε ένα κερί για τους Υγειονομικούς που χάθηκαν στο καθήκον.

Στην μνήμη όσων έχασαν την μάχη με τον κορωνοϊό covid 19. Στην μνήμη των Υγειονομικών που έπεσαν στο καθήκον την περίοδο της πανδημίας.

Στη μνήμη του Κώστα Πετσούκη 15^{ου} Υγειονομικού που χάθηκε από την πανδημία.

Η οικογένεια

Ολυμπία Τσάτσα